KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.6.2026 r.
COM(2026) 301 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Niderlandów

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Niderlandów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121,

uwzględniając rozporządzenie (UE) 2024/1263, w szczególności jego art. 17,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

UWAGI OGÓLNE

(1) Celem unijnych ram zarządzania gospodarczego[1] jest wspieranie zdrowych i stabilnych finansów publicznych oraz zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu i odporności poprzez reformy i inwestycje, a także zapobieganie nadmiernym deficytom budżetowym. Ramy przyczyniają się również do zapewnienia poczucia większej odpowiedzialności na szczeblu krajowym i koncentrują się na perspektywie średniookresowej oraz jednocześnie na bardziej rygorystycznym i spójnym egzekwowaniu reguł.

(2) W centrum nowych ram zarządzania gospodarczego znajdują się krajowe średniookresowe plany budżetowo-strukturalne przedkładane przez państwa członkowskie Radzie i Komisji. Plany mają przyczynić się do osiągnięcia dwóch celów, a są nimi: (i) zapewnienie, aby m.in. na koniec okresu dostosowawczego dług sektora instytucji rządowych i samorządowych wykazywał prawdopodobną tendencję spadkową lub utrzymywał się na ostrożnym poziomie, oraz aby deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych został w średnim okresie obniżony do poziomu poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB i utrzymywał się poniżej tej wartości, oraz (ii) zapewnienie realizacji reform i inwestycji odpowiadających na główne wyzwania zidentyfikowane w kontekście europejskiego semestru i służących realizacji wspólnych priorytetów UE. W tym celu w każdym planie należy przedstawić średnioterminowe zobowiązanie do przestrzegania maksymalnych stóp

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego (Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/2024-04-30) i dyrektywa Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/2024-04-30).

wzrostu wydatków netto[2], co wiąże się ze skutecznym ustanowieniem ograniczenia budżetowego w okresie objętym planem, tzn. czterech lub pięciu lat (w zależności od zwykłej długości kadencji parlamentarnej w państwie członkowskim). Co więcej, w planie należy wyjaśnić, w jaki sposób państwo członkowskie zapewni realizację reform i inwestycji odpowiadających na główne wyzwania wymienione w ramach europejskiego semestru, w szczególności w zaleceniach dla poszczególnych krajów (w tym związanych z procedurą dotyczącą zakłóceń równowagi makroekonomicznej (PdZRM)) oraz w jaki sposób państwo członkowskie zamierza doprowadzić do realizacji wspólnych priorytetów Unii. Okres dostosowania fiskalnego obejmuje cztery lata i może zostać przedłużony o maksymalnie trzy lata, jeżeli państwo członkowskie zobowiąże się do wdrożenia odpowiedniego pakietu reform i inwestycji zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2024/1263.

(3) Po przedłożeniu planu Komisja ocenia, czy spełnia on wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1263.

(4) Na zalecenie Komisji Rada ma następnie przyjąć zalecenie wyznaczające maksymalne stopy wzrostu wydatków netto danego państwa członkowskiego w średnim okresie oraz, w stosownych przypadkach, zatwierdzić zobowiązania dotyczące pakietu reform i inwestycji, które stanowią podstawę przedłużenia okresu dostosowania fiskalnego.

POWIĄZANE PROCESY, W TYM ZALECANA WCZEŚNIEJ ŚCIEŻKA WYDATKÓW NETTO

(5) W dniu 21 stycznia 2025 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie wyznaczenia ścieżki wydatków netto Niderlandów[3]. W celu oceny zgodności w 2025 r. maksymalna stopa wzrostu wydatków netto ustanowiona w zaleceniu Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. pozostaje adekwatna.

(6) 3 czerwca 2026 r. Komisja opublikowała – w ramach pakietu europejskiego semestru z wiosny 2026 r. – swoją najnowszą ocenę zgodności Niderlandów z maksymalnymi stopami wzrostu wydatków netto. Według obliczeń Komisji stopa wzrostu wydatków netto w Niderlandach przekroczyła w 2025 r. maksymalną stopę wzrostu zaleconą przez Radę w styczniu 2025 r., stanowiąc odchylenie o 1,5 % PKB w ujęciu rocznym. Łącznie w latach 2024 i 2025 skumulowana stopa wzrostu wydatków netto również przekroczyła zalecaną maksymalną skumulowaną stopę wzrostu, stanowiąc odchylenie o 1,0 % PKB.

---

[2] Wydatki netto w rozumieniu definicji zawartej w art. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263, tzn. wydatki publiczne po skorygowaniu o (i) wydatki z tytułu odsetek, (ii) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (iii) wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, (iv) krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, (v) cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz (vi) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

[3] Zalecenie Rady z dnia 21 stycznia 2025 r. w sprawie wyznaczenia ścieżki wydatków netto Niderlandów, Dz.U. C/2025/648, 10.2.2025.

(7) W dniu 8 lipca 2025 r. Rada skierowała do Niderlandów szereg zaleceń krajowych w ramach europejskiego semestru[4].

(8) 3 czerwca 2026 r., w ramach pakietu europejskiego semestru z wiosny 2026 r., Komisja stwierdziła na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, że w Niderlandach nie występują już zakłócenia równowagi. W ostatnim czasie ograniczono w szczególności utrzymującą się od lat podatność na zagrożenia związaną z wysokim poziomem zadłużenia gospodarstw domowych, rynkiem mieszkaniowym i dużą nadwyżką na rachunku obrotów bieżących. [5]

KWESTIE DOTYCZĄCE KRAJOWEGO ŚREDNIOOKRESOWEGO PLANU BUDŻETOWO-STRUKTURALNEGO NIDERLANDÓW

(9) Zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263 w przypadku powołania nowego rządu państwo członkowskie może przedłożyć zmieniony średniookresowy plan budżetowo-strukturalny. Po wyborach powszechnych w październiku 2025 r. nowy rząd został powołany w dniu 23 lutego 2026 r. 14 kwietnia 2026 r. Niderlandy przedłożyły Radzie i Komisji zmieniony krajowy średniookresowy plan budżetowo-strukturalny (zwany dalej „planem" lub „planem z kwietnia 2026 r."). Plan ten obejmuje okres pięciu lat (2026–2030), a nie – jak zwykle – czterech, ze względu na powołanie nowego rządu, które odbyło się wyjątkowo w lutym 2026 r. W związku z tym obecny rząd będzie odpowiedzialny za przygotowanie pięciu budżetów zamiast czterech.

Proces poprzedzający przedłożenie planu z kwietnia 2026 r.

(10) Przed przedłożeniem planu Niderlandy zwróciły się o informacje techniczne[6]. Komisja przekazała informacje techniczne 26 lutego 2026 r., na podstawie art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2024/1263, i opublikowała je 21 kwietnia 2026 r.[7] Informacje

---

4 Zalecenie Rady w sprawie polityki gospodarczej, polityki budżetowej, polityki zatrudnienia i polityki strukturalnej Niderlandów, Dz.U. C/2025/3993, 20.08.2025, s. 9.

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, COM (2026) 200 final.

6 Uprzednie zalecenia przekazywane państwom członkowskim oraz Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu obejmują informacje techniczne (i) nieprzewidujące przedłużenia okresu dostosowawczego i przewidujące takie przedłużenie (tj. obejmujące okres odpowiednio 4 i 7 lat) oraz (ii) przewidujące mechanizm zapewnienia odporności deficytu oraz nieprzewidujące takiego mechanizmu. W zaleceniach tych zawarte są również główne początkowe warunki i podstawowe założenia zastosowane w ramach średniookresowych prognoz Komisji dotyczących długu publicznego. Informacje techniczne obliczono na podstawie metodyki opisanej w wydanym przez Komisję Europejską monitorze stabilności długu z 2023 r. (https://economy-finance.ec.europa.eu/publications/debt-sustainability-monitor-2023_en?prefLang=pl), wraz z jej późniejszymi udoskonaleniami uzgodnionymi w ramach grupy roboczej ds. analizy stabilności długu. Informacje techniczne opierają się na prognozie Komisji Europejskiej z jesieni 2025 r. oraz wydłużeniu tej prognozy w średnim okresie do 2035 r., a długoterminowy wzrost PKB i koszty starzenia się społeczeństwa są zgodne ze sprawozdaniem na temat starzenia się społeczeństwa z 2024 r., opracowanym wspólnie przez Komisję i Radę (https://economy-finance.ec.europa.eu/publications/2024-ageing-report-economic-and-budgetary-projections-eu-member-states-2022-2070_en?prefLang=pl).

7 https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-surveillance-eu-member-states/country-pages-including-country-reports/netherlands/fiscal-surveillance-netherlands_en?prefLang=pl.

techniczne wskazują strukturalny wynik pierwotny w 2029 r., który jest niezbędny, aby w średnim okresie deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzymywał się poniżej 3 % PKB, a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostawał poniżej 60 % PKB, nawet przy braku dalszych działań budżetowych po 4-letnim okresie dostosowawczym. Średni okres definiuje się jako okres dziesięciu lat po zakończeniu okresu dostosowawczego. Informacje techniczne przygotowano i przekazano państwu członkowskiemu zgodnie z dwoma scenariuszami: scenariuszem przewidującym spójność z mechanizmem zapewnienia odporności deficytu[8], zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2024/1263, oraz scenariuszem nieprzewidującym takiego mechanizmu.

(11) W informacjach technicznych dotyczących Niderlandów wskazano, że w celu zapewnienia zgodności z obowiązującymi regułami fiskalnymi w czteroletnim okresie dostosowawczym oraz w oparciu o założenia Komisji strukturalny wynik pierwotny powinien wynosić co najmniej 0,1 % PKB na koniec okresu dostosowawczego (2029 r.; w scenariuszu nieprzewidującym mechanizmu zapewnienia odporności deficytu, zgodnie z tabelą 1. W celach informacyjnych: po uwzględnieniu również mechanizmu zapewnienia odporności deficytu strukturalny wynik pierwotny powinien wynieść na koniec okresu dostosowawczego (2029 r.) tyle samo – co najmniej 0,1 % PKB. Mechanizm zapewnienia odporności deficytu mający zastosowanie do trajektorii referencyjnych nie stanowi jednak wymogu w przypadku Niderlandów, które kwalifikują się jedynie do otrzymania informacji technicznych.

Ostatni rok okresu dostosowawczego	2029 r.
Minimalna wartość strukturalnego wyniku pierwotnego (% PKB), scenariusz nieprzewidujący mechanizmu zapewnienia odporności deficytu	0,1 %
Wyłącznie w celach informacyjnych: Minimalna wartość strukturalnego wyniku pierwotnego (% PKB), scenariusz przewidujący mechanizm zapewnienia odporności deficytu	0,1 %

Źródło: obliczenia Komisji.

Tabela 1: Informacje techniczne udostępnione Niderlandom przez Komisję

(12) Zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) 2024/1263 Niderlandy i Komisja prowadziły dialog techniczny w marcu 2026 r. Dialog techniczny koncentrował się na maksymalnych stopach wzrostu wydatków netto przewidzianych przez Niderlandy i leżących u ich podstaw założeniach, dotyczących w szczególności deflatora PKB, a także na planowanej realizacji reform i inwestycji odpowiadających na główne

[8] Mechanizm zapewnienia odporności deficytu ustanowiony w art. 8 rozporządzenia (UE) 2024/1263 zakłada, że roczna poprawa strukturalnego wyniku pierwotnego wynosi 0,4 punku procentowego (lub 0,25 punktu procentowego w przypadku przedłużenia okresu dostosowawczego) do czasu osiągnięcia poziomu deficytu strukturalnego poniżej 1,5 % PKB.

wyzwania zidentyfikowane w ramach europejskiego semestru oraz związanych ze wspólnymi priorytetami Unii w zakresie sprawiedliwej zielonej i cyfrowej transformacji, odporności społecznej i gospodarczej, bezpieczeństwa energetycznego i budowania zdolności obronnych.

(13) Według informacji podanych w planie przez Niderlandy w kwietniu 2026 r. zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2024/1263 władze podjęły konsultacje z partnerami społecznymi i Wydziałem Doradczym Rady Stanu, który jest jedną z niderlandzkich niezależnych instytucji fiskalnych odpowiedzialnych za monitorowanie zgodności z regułami budżetowymi.

(14) Wydział Doradczy Rady Stanu wydał opinię na temat prognozy makroekonomicznej i założeń makroekonomicznych leżących u podstaw ścieżki wydatków netto ujętej w planie. Rada Stanu nie zajęła wprawdzie stanowiska w sprawie ogólnej wiarygodności tych prognoz i założeń, ale zauważyła, że różnią się one od prognoz i założeń niderlandzkiego Urzędu ds. Analiz Polityki Gospodarczej (CPB), na których mają się opierać – zgodnie z krajowymi ramami budżetowymi – szacunki dotyczące wyniku i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Zauważyła ona ponadto, że zgodnie z prognozami CPB obejmującymi średni okres (do 2039 r.) wartości odniesienia dla wskaźników deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych zostaną nieznacznie przekroczone (od 2034 r. deficyt będzie wynosić 3,1 % PKB, a dług osiągnie poziom 62 % PKB w 2039 r.), natomiast według prognoz zawartych w planie średniookresowym nie dojdzie do ich przekroczenia. Zdaniem Rady Stanu różnica ta wynika przede wszystkim z faktu, że CPB uwzględnił w swoich prognozach szacowany wpływ, jaki będą miały zapowiedziane polityki w nadchodzących latach (w tym w latach 2029–2034), podczas gdy Komisja ocenia plany średniookresowe przy założeniu, że kurs polityki nie zmieni się po okresie dostosowawczym.

(15) Plan został przedłożony parlamentowi narodowemu 13 kwietnia 2026 r.

STRESZCZENIE PLANU I JEGO OCENA DOKONANA PRZEZ KOMISJĘ

(16) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2024/1263 Komisja oceniła plan z kwietnia 2026 r. w następujący sposób:

Kontekst: sytuacja makroekonomiczna i budżetowa oraz związane z nią prognozy i perspektywy

(17) Za sprawą silnego popytu krajowego realny PKB w Niderlandach wzrósł w 2025 r. o 1,8 %, pomimo niepewnej sytuacji globalnej, która nie sprzyjała handlowi. W prognozie Komisji Europejskiej z wiosny 2026 r. przewidziano, że w 2026 r. gospodarka wzrośnie o 1,0 % w warunkach rosnącej na całym świecie niepewności, m.in. w związku z konfliktem na Bliskim Wschodzie, która hamuje konsumpcję, inwestycje i handel. Według prognoz realny PKB wzrośnie o 1,1 % w 2027 r., w miarę jak gospodarka będzie przezwyciężać uporczywe skutki konfliktu na Bliskim Wschodzie. Przewiduje się, że wkład spożycia i inwestycji gospodarstw domowych będzie ograniczony, a import przewyższy eksport, co sprawi, że wkład handlu netto

we wzrost gospodarczy będzie ujemny. Spodziewane jest, że w horyzoncie prognozy (tzn. w latach 2026–2027) wzrost potencjalnego PKB w Niderlandach będzie dalej spowalniać – z 2,0 % w 2023 r. do 1,3 % w 2027 r., głównie ze względu na słabnący przyrost liczby ludności w wieku produkcyjnym i spadek stopy inwestycji. Stopa bezrobocia w 2025 r. wyniosła 3,9 %, a według prognoz Komisji w 2026 r. wyniesie ona 4,2 %, a w 2027 r. – 4,4 %. Prognozuje się, że inflacja (deflator PKB) zmniejszy się z 3,3 % w 2025 r. do 3,2 % w 2026 r., a w 2027 r. osiągnie poziom 2,5 %.

(18) Jeżeli chodzi o rozwój sytuacji fiskalnej, w 2025 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 1,6 % PKB. Według prognozy Komisji Europejskiej z wiosny 2026 r. wskaźnik ten osiągnie poziom 2,5 % PKB w 2026 r., po czym spadnie do 1,9 % PKB w 2027 r. W prognozie Komisji Europejskiej z wiosny 2026 r. uwzględniono projekt budżetu Niderlandów na 2026 r. Dług sektora instytucji rządowych i samorządowych wynosił 44,4 % PKB na koniec 2025 r. Zgodnie z prognozą Komisji Europejskiej z wiosny 2026 r. spodziewany jest wzrost wskaźnika zadłużenia do 46,9 % PKB na koniec 2026 r. Przewiduje się, że na koniec 2027 r. wskaźnik ten zasadniczo ustabilizuje się na poziomie 47,0 % PKB. W prognozach budżetowych Komisji nie uwzględnia się zobowiązań politycznych zawartych w średniookresowych planach budżetowo-strukturalnych, dopóki nie zostaną one poparte konkretnymi, zapowiedzianymi w wiarygodny sposób i wystarczająco szczegółowo określonymi środkami z zakresu polityki.

Maksymalne stopy wzrostu wydatków netto i główne założenia makroekonomiczne przedstawione w planie z kwietnia 2026 r.

(19) Plan ten obejmuje lata 2026–2030 i przedstawia dostosowanie fiskalne rozłożone na okres czterech lat.

(20) Plan zawiera informacje wymagane na mocy art. 13 rozporządzenia (UE) 2024/1263.

(21) W planie zobowiązano się do przestrzegania maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto wskazanych w tabeli 2 poniżej, które odpowiadają średniemu wzrostowi wydatków netto o 3,7 % w skali roku, zarówno w okresie dostosowawczym (2026–2029), jak i w okresie objętym planem (2026–2030). Informacje techniczne (zakładające ścieżkę liniowego dostosowania) są spójne ze średnim wzrostem wydatków netto o 3,3 %, zarówno w okresie dostosowawczym (2026–2029), jak i w latach 2026–2030.

Tabela 2: Maksymalny wzrost wydatków netto i główne założenia przedstawione w planie Niderlandów

	2026	2027	2028	2029	2030	Średnia w okresie ważności planu 2026–2030	Średnia w okresie dostosowawczym 2026 – 2029
Wzrost wydatków netto	4,7	3,5	3,1	3,5	3,7	3,7	3,7

(roczny, %)							
Wzrost wydatków netto (skumulowany, od roku bazowego 2025, %)	4,7	8,4	11,7	15,6	19,9	nie dotyczy	nie dotyczy
Wzrost potencjalnego PKB (%)	1,4	1,3	1,2	1,1	1,1	1,2.	1,2
Inflacja (wzrost deflatora PKB) (%)	3,3	2,5	2,4	2,4	2,4	2,6	2,6

Źródło: średniookresowy plan budżetowo-strukturalny Niderlandów (kwiecień 2026 r.) i obliczenia Komisji.

(22) Zgodnie z tymi informacjami ścieżka wydatków netto, do której zobowiązano się w planie, prowadzi do osiągnięcia strukturalnego wyniku pierwotnego na poziomie 0,0 % PKB na koniec okresu dostosowawczego (2029 r.). Jest to wartość niższa niż minimalny poziom strukturalnego wyniku pierwotnego wynoszący 0,1 % PKB w 2029 r., podany przez Komisję w informacjach technicznych w dniu 26 lutego 2026 r.[9] W planie zakłada się, że wzrost potencjalnego PKB spadnie do 1,4 % w 2026 r. (z 1,7 % w 2025 r.), a w 2030 r. spowolni jeszcze bardziej – do 1,1 %. Ponadto w planie przewiduje się, że stopa wzrostu deflatora PKB zmniejszy się do 2,5 % w 2027 r. (z poziomu 3,2 % w 2025 r.), a następnie do 2,4 % w 2030 r.

Wpływ zawartych w planie zobowiązań dotyczących wydatków netto na wynik sektora instytucji rządowych i samorządowych

(23) Na podstawie określonych w planie maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto oraz przyjętych w nim założeń przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych początkowo wzrośnie – do 2,4 % PKB w 2026 r., a następnie będzie się stopniowo obniżać, osiągając poziom 1,2 % PKB na koniec okresu dostosowawczego. Tym samym, zgodnie z planem wynik sektora instytucji rządowych i samorządowych nie przekroczyłby na koniec okresu dostosowawczego (2029 r.) wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB. Ponadto, w ciągu dziesięciu lat następujących po okresie dostosowawczym (tzn. do 2039 r.) deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych nie przekroczyłby 3 % PKB.

W związku z tym, w oparciu o zawarte w planie zobowiązania polityczne oraz założenia makroekonomiczne, przedstawiona w planie ścieżka wydatków netto jest zgodna z wymogiem dotyczącym deficytu, określonym w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263.

Wpływ zawartych w planie zobowiązań dotyczących wydatków netto na dług sektora instytucji rządowych i samorządowych

[9] https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-surveillance-eu-member-states/country-pages-including-country-reports/netherlands/fiscal-surveillance-netherlands_en?prefLang=pl.

(24) Jeżeli maksymalne stopy wzrostu wydatków netto, do których zobowiązano się w planie, i leżące u ich podstaw założenia się urzeczywistnią, dług sektora instytucji rządowych i samorządowych będzie, według planu, stopniowo maleć – z 46,8 % PKB w 2026 r. do 45,6 % PKB na koniec okresu dostosowawczego (2029 r.), zgodnie z tabelą 3. Jeżeli chodzi o horyzont dziesięciu lat po okresie dostosowawczym, przewiduje się, że do 2032 r. utrzyma się tendencja spadkowa długu sektora instytucji rządowych i samorządowych, ale potem dług ten będzie stopniowo rosnąć, osiągając poziom 51,2 % PKB w 2039 r. Tym samym, zgodnie z planem dług sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostawałby w średnim okresie poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 60 % PKB.

W związku z tym, w oparciu o zawarte w planie zobowiązania polityczne oraz założenia makroekonomiczne, przedstawione w planie maksymalne stopy wzrostu wydatków netto są spójne z wymogiem dotyczącym długu, określonym w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263.

Tabela 3: Zmiany długu oraz wyniku sektora instytucji rządowych i samorządowych przedstawione w planie Niderlandów

	2026	2027	2028	2029	2030	2039
Dług publiczny (% PKB)	46,8	46,5	46,1	45,6	45,2	51,2
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	-2,4	-1,5	-1,3	-1,2	-1,2	-3,0

Źródło: średniookresowy plan budżetowo-strukturalny Niderlandów (kwiecień 2026 r.).

Założenia makroekonomiczne planu

(25) Plan opiera się na zestawie założeń, które różnią się od założeń Komisji przekazanych Niderlandom w dniu 26 lutego 2026 r. W szczególności w planie przyjęto odmienne założenia dotyczące punktu wyjścia strukturalnego wyniku pierwotnego oraz wzrostu deflatora PKB. Wartości długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz wzrostu PKB za 2025 r. zostały zaktualizowane na podstawie danych dotyczących wyniku budżetu, uzyskanych od niderlandzkiego urzędu statystycznego.

Te różnice w założeniach wymagają uważnej oceny, zwłaszcza że przewidziany w planie średni maksymalny wzrost wydatków netto jest wyższy, niż na to wskazywały informacje techniczne.

Poniżej wymieniono i oceniono różnice w założeniach mające najbardziej znaczący wpływ na średni maksymalny wzrost wydatków netto.

- W planie przyjęto, że punkt wyjścia strukturalnego wyniku pierwotnego wynosi -0,4 % PKB, a nie -0,6 % PKB, jak założyła w informacjach technicznych Komisja na podstawie swojej prognozy z jesieni 2025 r. Przyczynia się to do tego, że średni maksymalny wzrost wydatków netto w okresie dostosowawczym według planu jest większy niż wynika z założeń Komisji. Wartość strukturalnego wyniku pierwotnego, którą wskazano w planie, opiera się na najnowszej prognozie niderlandzkiego Urzędu ds.

Analiz Polityki Gospodarczej (CPB) z marca 2026 r. i jest spójna z danymi dotyczącymi wyniku deficytu. W związku z tym uznaje się, że założenie to jest należycie uzasadnione.

- W planie przyjęto, że deflator PKB wyniesie w 2027 r. 2,5 % a nie 2,1 %, jak założyła w swoich informacjach technicznych Komisja. Przyczynia się to do tego, że średni maksymalny wzrost wydatków netto w okresie dostosowawczym według planu jest większy niż wynika z założeń Komisji. Wyższą prognozę deflatora tłumaczą skutki gospodarcze konfliktu na Bliskim Wschodzie – według przewidywań konflikt ten przyczyni się do wzrostu deflatora za sprawą wyższych cen importowanej energii, które przełożą się na ceny krajowe. W związku z tym uznaje się, że założenie to jest należycie uzasadnione. Na okres po 2027 r. przyjęto założenie liniowej konwergencji deflatora PKB, w wyniku której osiągnie on poziom 2,3 % w 2035 r., zgodnie z metodyką analizy stabilności długu.

Pozostałe różnice w założeniach nie mają znaczącego wpływu na średni maksymalny wzrost wydatków netto w porównaniu z informacjami technicznymi Komisji.

Oznacza to z kolei, że różnica między maksymalnymi stopami wzrostu wydatków netto określonymi w planie a tymi wskazanymi w informacjach technicznych wynika z różnic w założeniach, które ogólnie można zaakceptować, zgodnie z art. 13 lit. b) rozporządzenia (UE) 2024/1263. Łączny wpływ wszystkich tych różnic w założeniach prowadzi do tego, że średni maksymalny wzrost wydatków netto według planu jest wyższy od średniego maksymalnego wzrostu wydatków netto wynikającego z informacji technicznych.

Komisja uwzględni powyższą ocenę założeń planu w przyszłych ocenach zgodności z maksymalnymi stopami wzrostu wydatków netto.

Strategia fiskalna w planie

(26) Zgodnie z przyjętą w planie orientacyjną strategią fiskalną zobowiązania dotyczące wydatków netto zostaną wypełnione w dużej mierze dzięki wzrostom dochodów dyskrecjonalnych, które odpowiadają dalszym wzrostom wydatków publicznych. W planie założono m.in. wzrost opodatkowania dochodów gospodarstw domowych i podwyżki składek na ubezpieczenie społeczne płaconych przez pracodawców, a także zwiększenie wydatków obronnych – z 1,7 % PKB w 2025 r. do 2,7 % PKB w 2030 r.

(27) Specyfikacja środków z zakresu polityki, które mają zostać przyjęte, powinna zostać potwierdzona lub skorygowana i określona ilościowo w budżetach rocznych. Czyniąc to, Niderlandy powinny wziąć pod uwagę wpływ zapowiedzianych polityk na prognozy średnioterminowe, zgodnie z szacunkami niderlandzkiego Urzędu ds. Analiz Polityki Gospodarczej (CPB).

Opisane w planie zamiary dotyczące innych reform i inwestycji w odpowiedzi na główne wyzwania wskazane w kontekście europejskiego semestru i z uwzględnieniem wspólnych priorytetów Unii

(28) W planie opisano zamierzenia dotyczące reform i inwestycji, które mają być odpowiedzią na główne wyzwania wymienione w ramach europejskiego semestru, w szczególności w zaleceniach dla poszczególnych krajów na 2025 r.[10], w tym związanych z PdZRM, zgodnie z priorytetami określonymi w komunikacie „Kompas konkurencyjności dla UE”[11]. Plan przewiduje ok. 85 reform i inwestycji, z których 10 jest wspieranych finansowo z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF). Reformy i inwestycje przewidziane w planie opierają się na umowie koalicyjnej, a także na innych bieżących inicjatywach.

(29) W kwestii wspólnego priorytetu dotyczącego sprawiedliwej zielonej i cyfrowej transformacji, łącznie z celami dotyczącymi klimatu określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, plan obejmuje ponad 20 reform i inwestycji, takich jak pakiet inwestycyjny na rzecz zrównoważonego rolnictwa i gospodarowania azotem, fundusz klimatyczny i energetyczny oraz program nakierowany na szybsze przekształcanie środowiska zabudowanego, aby stało się bardziej zrównoważone. W planie opisano również środki przewidziane w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności (RRP), które służą zmniejszeniu zależności od paliw kopalnych, takie jak utrzymanie dotacji inwestycyjnej na zrównoważoną energię i oszczędność energii (ISDE +++). Reformy i inwestycje objęte planem mają na celu wdrożenie zaleceń, które skierowano do tego państwa w 2025 r., dotyczących zwiększenia wydatków na badania i rozwój, wyeliminowania luki w finansowaniu dla przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up, zmniejszenia ogólnej zależności od paliw kopalnych, zmniejszenia ograniczeń przesyłowych w sieci elektroenergetycznej oraz rozwiązania problemu nadmiernej depozycji azotu i pogorszenia jakości wody.

(30) W kwestii wspólnego priorytetu dotyczącego odporności społecznej i gospodarczej, w tym Europejskiego filaru praw socjalnych, plan zawiera obszerny wykaz ponad 50 reform i inwestycji zgrupowanych w ramach kilku obszarów polityki, takich jak rynek mieszkaniowy, edukacja, opieka zdrowotna, rynek pracy i system podatkowy. Niektóre z tych inwestycji i reform uwzględniono w RRP, na przykład działania służące ograniczeniu fikcyjnego samozatrudnienia, wsparcie na rzecz przystępnych cenowo mieszkań i rozszerzenie zakresu intensywnej opieki medycznej. Plan zawiera 50 takich reform i inwestycji, które mają na celu wdrożenie zaleceń krajowych z 2025 r. dotyczących zajęcia się kwestią oczekiwanego wzrostu wydatków na opiekę długoterminową w związku ze starzeniem się społeczeństwa, ograniczenia zachęt do korzystania z elastycznych umów o pracę lub umów o pracę na czas określony, rozwiązania problemu niedoboru siły roboczej i kwalifikacji, podnoszenia umiejętności podstawowych oraz zwiększenia uczestnictwa w programach STEM. Plan obejmuje ponadto reformy i inwestycje na rynku mieszkaniowym, które są istotne w kontekście procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej

[10] Zob. zalecenie Rady z dnia 8 lipca 2025 r. w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Niderlandów (Dz.U. C, C/2025/3993, 20.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3993/oj).

[11] Zob. komunikat Komisji „Kompas konkurencyjności dla UE” z dnia 29 stycznia 2025 r., COM(2025) 30 final.

i mają na celu wdrożenie zaleceń krajowych dotyczących wprowadzenia zmian w opodatkowaniu różnych rodzajów dochodów z majątku, wspierania rozwoju przystępnego cenowo prywatnego sektora wynajmu oraz usunięcia przeszkód w budowie lokali mieszkalnych.

(31) Jeżeli chodzi o wspólny priorytet dotyczący bezpieczeństwa energetycznego, w planie przewidziano pakiet reform rynku energii (uwzględniony w RRP), który ma umożliwić elastyczne wykorzystanie sieci w przypadku jej przeciążenia, stworzyć ramy regulujące inwestycje operatorów systemu w sieć elektroenergetyczną, ustanowić projekty infrastrukturalne służące rozbudowie sieci elektroenergetycznej oraz wprowadzić zmiany w procedurach wydawania pozwoleń na sieci elektroenergetyczne. Zaplanowano również ustawę w sprawie kryzysu związanego z przeciążeniem sieci ukierunkowaną na przyspieszenie procedur dotyczących projektów infrastruktury energetycznej. W planie uwzględniono ponadto przepisy w sprawie zarządzania kryzysami gazowymi, zmianę wymogów dotyczących gromadzenia zapasów ropy naftowej, zwiększenie cyberodporności i fizycznej odporności infrastruktury energetycznej za pomocą dyrektyw UE, a także inwestycje w produkcję wodoru i zróżnicowanie strategii importu z myślą o ograniczeniu ryzyka zależności.

(32) W kwestii wspólnego priorytetu dotyczącego zdolności obronnych plan obejmuje zestaw inwestycji, które mają zostać zrealizowane w latach 2024–2028 i które obejmują zakup sprzętu, odnowienie infrastruktury nieruchomości, w tym w celu zapewnienia jej zrównoważonego charakteru, oraz modernizację i wymianę taktycznej infrastruktury informatycznej. W planie wspomniano o ogólnym wzroście wydatków obronnych – z 1,7 % PKB w 2025 r. do 2,7 % PKB w 2030 r.

(33) Plan zawiera informacje na temat spójności, a w stosownych przypadkach także komplementarności z RRP Niderlandów. Reformy i inwestycje przedstawione w planie uzupełniają szereg działań podjętych w ramach RRP, które również przyczyniają się do realizacji wspólnych priorytetów UE. Nowe reformy i inwestycje przewidziane w planie są spójne z działaniami w ramach RRP.

(34) W planie nie omówiono potrzeb Niderlandów w zakresie inwestycji publicznych związanych ze wspólnymi priorytetami Unii.

Wnioski z oceny Komisji

(35) Ogółem Komisja jest zdania, że plan Niderlandów z kwietnia 2026 r. spełnia wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2024/1263.

WNIOSEK OGÓLNY

(36) Niniejsze zalecenie zastępuje zalecenie z dnia 21 stycznia 2025 r.

(37) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2024/1263 Rada powinna zalecić Niderlandom maksymalne stopy wzrostu wydatków netto, do których zobowiązano się w planie z kwietnia 2026 r.,

NINIEJSZYM ZALECA NIDERLANDOM:

1) Zapewnienie, aby wzrost wydatków netto nie przekraczał maksymalnych wartości określonych w załączniku I do niniejszego zalecenia.

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne stopy wzrostu wydatków netto
(roczne i skumulowane stopy wzrostu, w ujęciu nominalnym)
Niderlandy

Lata		2026	2027	2028	2029	2030
Stopy wzrostu (%)	Rocznie	4,7	3,5	3,1	3,5	3,7
	Skumulowane (*)	4,7	8,4	11,7	15,6	19,9

(*) Skumulowane stopy wzrostu oblicza się poprzez odniesienie do roku bazowego 2025. Skumulowane stopy wzrostu wykorzystuje się w ramach rocznego monitorowania zgodności *ex post* w rachunku kontrolnym.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący